

ROČNÍK 1

ČÍSLO 1

APRÍL 2024

EVANJELICKÉ SLOVO

OBČASNÍK CIRKEVNÉHO ZBORU ECAV POLTÁR

JEŽIŠOVO ZMŔTVYCHVSTANIE

NIET HO TU, ALE VSTAL...

Pre všetkých vstal si raz z hrobu, Pane,
bys' vzpružil srdcia ustrachované.
Pre všetkých, bys' v nás mal svoje dietky.
Nuž, zhromažd' nás niekdy v kráľovstve svojom,
národy všetky.

Martin Rázus

EDITORIÁL

Milí naši cirkevníci, sestry
a bratia, milí priatelia,

s veľkou radosťou a vďačnosťou voči Trojjedinému Pánu Bohu Vám prinášame obnovené číslo nášho zborového časopisu *Evanjelické Slovo* v jeho novom formáte a novom prevedení.

V našom Vnútromisijnom výbore sme usúdili, že by bolo dobré, aby sme v tejto už dávnejšie započatej tradícii vydávania časopisu pokračovali. Máme za to, že aj prostredníctvom tohto časopisu Vám môžeme poslúžiť, a že na jeho stránkach budete môcť nájsť veľa zaujímavého a inšpirujúceho.

Evanjelické Slovo si kladie za cieľ čitateľa duchovne povzbudiť a obohatiť ho možno novými

informáciami. Okrem duchovného slova v ňom nájdete aj vlastnú literárnu tvorbu a poéziu, rubriku pre deti, receptár zaujímavých pokrmov, kalendárium pripravovaných podujatí ECAV na Slovensku, rubriku „Stalo sa...“ či dokonca pravidelné rozhovory s členmi nášho cirkevného zboru, o ktorých sa budete môcť dozvedieť mnoho zaujímavého.

So želaním, aby sa Pán Boh k tomuto nášmu skromnému dielu priznal a aby to prinieslo svoje chutné ovocie.

Radostné čítanie Vám želá!

Ivan Lukáč
zborový farár,
šéfredaktor
Evanjelického Slova

POSOLSTVO VEĽKEJ NOCI

Čo Ti bráni veriť?

Ježiš mu povedal: Uveril si, pretože si ma videl. Blahoslavení, ktorí nevideli, a predsa uverili. (J 20, 29)

Témou 1. nedele po Veľkej noci je *Blahoslavená viera*. Učeníci dostali sprostredkovaný odkaz od žien, že Pán Ježiš žije, ale oni potrebujú mať osobnú skúsenosť. Peter a Ján hneď bežia k hrobu. Nájdu ho prázdny. Sú tam iba biele plachty, do ktorých bolo zavinuté Ježišovo telo. Anjeli tam už nie sú. Ako to celé uchopiť? Ľudsky chápeme, že majú otázky i pochybnosti. Hoci si pomaly začínajú spájať súvislosti, čo im o tom Ježiš hovoril predtým, než trpel a zomrel, napriek tomu sú zmätení.

Vidíme, že samotní učeníci boli spočiatku zmätení.

Aj v súčasnosti veľmi silne vnímame určitý zmätok v súvislosti s otázkou viery vo Vzkrieseného. Niektorí ľudia o sebe hovoria, že sú veriaci, iní, že sú neveriaci. Niektorí nevedia, ako

veriť. Aj medzi samotnými veriacimi vznikajú rôzne diskusie na tému viery. Aj preto po veľkonočných udalostiach hovoríme o viere.

Pán Ježiš hovorí: „*Blahoslavení, ktorí nevideli, a predsa uverili.*“ Tieto slová povedal po svojom vzkriesení Tomášovi, jednému z Dvanástich, keď si žiadal vložiť ruku do Ježišovho boku a prst do Jeho rán po klincoch. Tomáš to totiž považoval za dôveryhodnú skúsenosť, za dostatočný dôkaz pre neho, aby mohol uveriť, že Ježiš je naozaj živý. A keďže pred Bohom nič nie je skryté a všetko

vie, Ježiš prichádza medzi učeníkov a obracia sa na Tomáša aj bez toho, aby Ho osobne žiadal o tento dôkaz. Pán Ježiš nevyčíta Tomášovi jeho žiadosť. Prihovára sa mu jeho jazykom, ktorému rozumie. Dáva sa mu poznať tak, ako to potreboval zažiť.

Povedzme si úprimne: Koľkí si od toho času žiadali vidieť, aby uverili, ale nestalo sa tak? O koľko by bol rad veriacich v Pána Boha širší a väčší, ak by videl, alebo zažil vzkrieseného Krista každý, kto si žiadal vidieť, kto si žiadal mať osobnú skúsenosť? V tom zmýšľaní sme však nastavení na podmienku: „Uverím, ak uvidím!“

V otázke kresťanskej viery nejde len o nadprirodzené znamenie, ale predovšetkým o postoj srdca. Ide o jeho nastavenie a otvorenosť. Boh vie, kto po Ňom túži úprimne celým srdcom a kto sa len vyhovára a jeho vnútro je vypočítavé. On zaslúbil, že tým, ktorí Ho budú hľadať

celým srdcom, dá sa nájsť (porov. Jer 29, 13-14). On mu odpovie spôsobom pre neho zrozumiteľným a jasným, aby dokázal uchopiť vieru vo Vzkrieseného.

Človek by sa mal vo svojej pokore pýtať: „Čo mi bráni veriť v Boha?“ Ak máš pochybnosti, skúmaj svoje srdce, pretože v zatvrdilosti charakteru človek neuverí, hoci by sa diali aj znamenia a zázraky. Skús si žiadať, vidieť a poznať panciere na svojom srdci a v mysli. Pros Pána Boha, aby Ti pomohol rozpoznať a odstrániť ich. Možno je to neodpustenie, horkosť, hnev, nenávisť, žiarlivosť či strach. Ak veríš, chráň si vieru v Krista. Nech Ťa Tvoja viera vedie k láske k iným ľuďom a Bohu. Neodsudzuj tých, ktorým je ťažko uveriť, ale buď pre nich svedkom Božej lásky, ktorú si sám zakúsil vo svojom živote.

Ivan Lukáč
zborový farár,
šéfredaktor
Evanjelického Slova

SPOLOČENSTVO EVANJELICKÝCH ŽIEN

Spoločenstvo evanjelických žien na Slovensku (SEŽ) je dobrovoľným spoločenstvom žien v rámci ECAV. Poslaním SEŽ je rozvíjať a posilniť evanjelickú kresťanskú identitu svojich členiek; formovať ich duchovný život, hodnotovú orientáciu a etický kódex v zmysle biblických princípov a vieroučných článkov ECAV na Slovensku a ich prostredníctvom budovať spoločenstvo cirkvi. Toto poslanie SEŽ napĺňa organizovaním vzdelávacích, duchovných, kultúrno-spoločenských a bohoslužobných podujatí; zabezpečením publikačnej, edičnej, umeleckej a propagačnej činnosti; organizovaním a účasťou na charitatívnych akciách.

Členkou SEŽ sa môže stať každá žena, ktorá súhlasí s poslaním

SEŽ a podporuje jeho ciele a aktivity. Členstvo vzniká na základe písomnej žiadosti (prihlášku je možné vyzdvihnúť u Adriany Boškovej, ktorá na seniorátnej úrovni zastupuje náš cirkevný zbor).

Najvyšším orgánom SEŽ je Valné zhromaždenie, ktoré sa schádza minimálne raz za dva roky. Dlhoročnou predsedníčkou SEŽ bola Daniela Horínková, dnes v predsedníctve pokračuje Eva Oslíková. Koordinátorkou SEŽ za NOS je Milica Jozafová.

Členky SEŽ sa pravidelne stretávajú, zapájajú do rôznych celoslovenských, seniorátnych aj zborových aktivít a dúfame, že aj v našom cirkevnom zbore sa tento rok podarí zorganizovať spoločné stretnutie žien.

Adriana Bošková
zborová poddozorkyňa
CZ ECAV Poltár

Spoznajme sa...

Koho to vlastne máme v
našom cirkevnom zbere?

Kto ste a čo by sme mali rozhodne o Vás vedieť?

Som evanjelickým farárom. Predtým, než som si podal prihlášku na štúdium teológie, som pôvodne vyštudoval gastronómiu. Teda, som vyučený kuchár. A nielenže rád kážem, ale i varím.

Aká je pre Vás najinšpirujúcejšia biblická kniha, biblická postava, biblický veršík? A v čom sú pre Váš život, prácu a službu prínosné?

Nemám v obľube jednu špeciálnu biblickú knihu. Mám rád celé Písmo sväté.

SPOZNAJME SA...

Predstavujeme Vám nové predsedníctvo nášho cirkevného zboru - zborového farára Ivana Lukáča

A čo sa týka biblických postáv, je ich viac. Predovšetkým je to Pán Ježiš. V ňom nachádzam vzor a inšpiráciu pre svoj život i službu. A potom je to postava apoštola Petra, ktorý napriek svojim zlyhaniam bol postavený do služby Cirkvi a dostal od Boha novú šancu. Ale i apoštol Pavol, ktorý sa po stretnutí so Vzkrieseným Pánom uberal iným smerom. Celý svoj život i službu zasvätil službe Bohu.

A mojím obľúbeným biblickým veršom je 1S 16, 7b, ktorý ma sprevádza od študijných čias na vysokej škole: „Človek totiž

hľadí na to, čo je pred očami, Hospodin však hľadí na srdce.“

Ak máte voľný čas, čo v ňom rád robíte?

Mám rád prechádzky, pri ktorých pravidelne počúvam rôzne podcasty a môžem na chvíľku „vypnúť“. Okrem toho si rád pozriem dobrý film či prečítam zaujímavú knihu.

Z čoho máte radosť? Čo Vás v poslednej dobe potešilo?

Najväčšie potešenie mám z toho, keď som svedkom toho, ako sa Božie slovo priamo dotýka ľudského srdca. Keď človek nanovo zatúži po osobnom vzťahu s Pánom Ježišom Kristom a keď jeho srdce zahorí pre Božie veci.

V poslednej dobe ma naozaj potešilo to, že náš cirkevný zbor má po dlhšom čase má

nové predsedníctvo. Máme aj nových členov presbyterstva a funkčné výbory s jeho novými členmi. Som presvedčený, že ako cirkevný zbor máme všetky predpoklady na to, aby sme plnili svoje základné poslanie - privádzať ľudí k záchrane prostredníctvom viery v Pána Ježiša Krista.

Zažili ste s Bohom niečo “výnimočné”? Alebo aká je Vaša osobná skúsenosť s vierou (v Boha)?

Párkrát som zažil veľmi silne Božiu prítomnosť. Bolo to vtedy, keď som prechádzal náročným obdobím svojho života. Počas modlitby som cítil Božie objatie a veľkú úľavu od smútku, ktorý som prežíval.

Potom to bolo aj pri návšteve Izraela. Na Hore Premenenia som sa modlil, aby som prežil Božiu prítomnosť. A v tom

okamihu nado mnou preletela biela holubica. Holubica je podľa Písma predstavená ako symbol Ducha Svätého. Alebo v Getsemane, v Chráme národov, kde sa ma hlboko dotkla Ježišova agónia, kde prežíval rozhodujúci zápas aj pre moje spasenie.

Čo pre Vás znamená “CZ Poltár ako duchovný domov”? Aké máte vízie v jeho fungovaní či napredovaní?

Keď som bol farárom v Evanjelickej cirkvi metodistickej, náš biskup nás, duchovných, vtedy povzbudzoval k tomu, aby sme svoj cirkevný zbor, v ktorom sme slúžili, vnímali nie ako svoje pracovisko, ale predovšetkým ako svoj duchovný domov, o ktorý sa vážne zaujímame a svojimi modlitbami a financiami ho podporujeme. Takže,

poltársky cirkevný zbor je pre mňa miestom, kde môžem nielen slúžiť Pánu Bohu a ľuďom, ktorí sú mi zverení, ale kde môžem aj prežívať Božiu lásku a lásku svojich bratov a sestier. A samozrejme, je to pre mňa výzva, aby som sa o svoj „duchovný domov“ aj staral, zaujímal sa oň a podporoval ho rôznymi prostriedkami, aby rástol a efektívne napredoval.

Čo sa týka vízií, prajem si, aby sme sa ako cirkevný zbor spoločne dívali dopredu a hľadali možnosti a spôsoby, ako duchovne nezaostávať, ale ako napredovať vo svojej práci a službe. Aby sme boli svedectvom aj pre ostatných ľudí, že v našom cirkevnom zbore duchovne nie živoríme, ale naplno žijeme. Že sme miestom, kde Boh prostredníctvom svojho Svätého Ducha mocne

koná svoje dielo spasenia. Kde ľudia nachádzajú záchranu v Ježišovi Kristovi a kde sa dejú zázraky znovuzrodenia. Kde ľudia zažívajú novú zmenu a premenu svojho života.

Aký je Váš odkaz pre našich čitateľov?

Našich čitateľov chcem povzbudiť k tomu, aby si vždy radi nachádzali čas pre čítanie Božieho slova, pre modlitbu a pre návštevu nášho spoločenstva. Lebo v ňom sa ako Božia rodina môžeme vzájomne potešovať, povzbudzovať a slúžiť si tými darmi, ktoré sme od Pána Boha dostali. Nech v našom cirkevnom zbore všetci nájdu Božie prijatie, Jeho lásku a odpustenie.

za rozhovor ďakuje:

Lucia Lukáčová

členka Redakčnej rady Evanjelického Slova

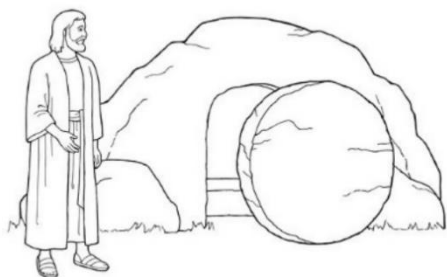

RUBRIKA PRE DETI

Ježišovo zmŕtvychvstanie (príbeh s úlohami)

Ježišovo telo uložili do hrobu v skalnej jaskyni a vchod do nej privalili ťažkým kameňom. Po troch dňoch sa vybrali k hrobu tri ženy, ktoré nasledovali Ježiša za jeho života. Tie uvideli, že kameň je odvalený.

Vtom z neba zostúpil anjel a povedal im, že Ježiš vstal z mŕtvych. Ženy rýchlo vyšli z hrobu a naplnené veľkou radosťou to utekali oznámiť učeníkom.

(zdroj: Mercé Segarra: *Biblia na dobrú noc*)

Úlohy:

1. Nájdi a vymenuj všetky slovesá.
2. Aká číslovka a koľkokrát sa nachádza v texte?
3. Čo ženy oznámili učeníkom?

Vinšovačky k Veľkej noci - Naučte sa naspamäť!

K novej jari veľa sily, by ste v zdraví dlho žili. Na Veľkú noc všetkého dost, radosť, pohodu, spokojnosť.

K rade ďalších vinšovníkov, aj ja podľa dobrých zvykov, pripojiť chcem, keď nie inšie, aspoň svoje skromné vinše. Pekné sviatky, dobrú zhodu, ženám čerstvú, sviežu vodu, mužom tiež nech dobre je, nech si vyšibú to, čo dobré je.

Pomotané slovíčka

Usporiadaj správne písmenká, ktoré sa poprehadzovali.

A

D

hajitokan
čevokánlon ľadene
tiPál
uDch täSýv
lenezá taťselor

B

E

F

C

Správne odpovede:

čajnitko, Veľkonočná nebeľ, Píľat, Duch Svätý, zelená rastoleť

Úloha:

Doplň slová a vyrieš rébus.

verí

vzkriesenie

Ja som _____
a _____, kto _____
vo mňa, bude _____ aj
keď by _____.

J 11,25

život

umrel

žit'

ý V O N V Ž T A I O

Úloha:

Vyber, čo niesli ženy k hrobu. Nesprávne obrázky preškrtni červenou farbou.

Vieš, kedy si pripomíname deň Pánovho vzkriesenia?

.....

O čom sa rozprávali ženy, keď išli k Ježišovmu hrobu?

.....

Správne odpovede posielajte na adresu:

skassayova@gmail.com

Vylosovaný výherca bude odmenený.

Slávka Srnišová
predsedkyňa Vnútromisijného výboru CZ ECAV Poltár
členka Redakčnej rady Evanjelického Slova

POZVANIA – PODUJATIA

Máj 2024

1. 5. **Služby Božie v prírode**
Románsky kostolík v Haluziciach
3. - 5.5. **Konferencia EVS - Evanjelizačné stredisko**
Divadlo Jonáša Záborského, Prešov
- 19.5. **Televízne služby Božie RTVS**
ECAV Batizovce
- 26.5. **Rozhlasové služby Božie RTVS**
ECAV Žilina

Jún 2024

7. - 9.6. **Stretnutie kresťanov (bus zájazd)**
Frankfurt nad Odrou, Nemecko,

- 16.6. **Rozhlasové služby Božie RTVS**
ECAV Liptovský Mikuláš
22. - 23.6. **Evanjelický deň**
Ružomberok
- 23.6. **Televízne služby Božie RTVS**
ECAV Ružomberok
- 29.6. **Televízne služby Božie RTVS - Hodžove dni**
ECAV Sučany

Júl 2024

4. - 7.7. **SEMFEST - Festival evanjelickej mládeže**
Zvolenská Slatina
5. - 6.7. **Historické stretnutie evanjelikov**
Čergovské pohorie
- 28.7. **Rozhlasové služby Božie RTVS**
ECAV Banská Bystrica

August / September 2024

- 18.8. **Televízne služby Božie RTVS**
Nadlak, Rumunsko
- 25.8. **Rozhlasové služby Božie RTVS**
ECAV Bardejov
- 29.8. – 1.9. **Misijné dni Východného dištriktu ECAV**
Ľubovnianske Kúpele

HISTORICKÉ OKIENKO

O vzniku, vývoji a živote spoločnosti v obci Poltár, Zelené a Slaná Lehota

Menej ako jeden kilometer na východ od kamenného mosta v Zelenom, nachádza sa miesto archeologických nálezísk Ing. Hrubca zo SAV (z r. 1950-1965). Bolo tu najprv pohrebisko (cintorín) a neskôr na jeho mieste - pre úctu živých i mŕtvych - bol postavený prvý kostol. Podľa toho dostalo toto miesto i názov - Kostelisko.

Kostol bol postavený zhruba na konci 13. stor., na konci románskeho slohu. Všetky kostoly boli vtedy rímsko-katolícke, teda aj ten poltársky. Samotný

kostol mal dĺžku 12,2 m, šírku 4,2 m. Na jeho západnej strane bola veža, na východnej svätyňa - sanctuárium a vedľa nej sacristia. Neďaleko od sacristie bola kostnica. V nej sa nachádzalo (pri archeologických vykopávkach) veľmi veľké množstvo kostí. Vedci predpokladali, že na území kostola, celej ohrady a sídliska boli pochovávaní ľudia husto vedľa seba. Pri stavbe kostola ich pietne preniesli do kostnice. Miesto Kostelisko bolo stredobodom osád a samôt, strediskom medzi Horným Poltárom (dnešný Poltár) a Dolným Poltárom (dnešné Zelené).

Predpokladá sa to preto, lebo za múrmi Kosteliska (celé bolo ohradené múrom) sa našli zvyšky panského sídliska, neskoršieho panského rodu Ondreja Soósa.

Na náboženské vyznanie na Kostelisku má najväčší vplyv husitské hnutie a tiež predchádzajúce osvietenstvo. Už v prvej polovici 15. stor., po upálení Husa, prišli na Kostelisko s českými exulantmi a husitskými vojskami kazatelia Písma Svätého. Dosvedčujú to i trojaké nápisy zachované - na oltári, organe a chóre. Jasne hovoria o výpovediach podľa Písma Svätého - sú z čias stavania nového kostola, z čias husitských a zo starých čias,

možno ešte z čias vierozvestcov.

Medzi drevené pamiatky nachádzajúce sa v terajšom kostole (prenesené z pôvodného kostola na Kostelisku) patria

aj drevené sochy Mojžiša s tabuľami 10 prikázaní a Árona na druhej strane oltára. Stoja po stra-

nách oltára, ako „živá spomienka“ na našich praprapredkov.

Do obdobia medzi stavbou Kosteliska a prvými záznamami o evanjelických kňazoch v Poltári (z r. 1622) spadá čas osvietenstva, husitstva i Lutherovej reformácie. Českí bratříci priniesli do kraja okolo Poltára myšlienky reformácie a založili České Brezovo.

„BÁJKA“ O JEŽIŠOVOM ZMŔTVYCHVSTANÍ

Antický spisovateľ Ezop napísal bájku o Včelárovi a včelách. Žil raz jeden starý včelár, ktorý sa staral o množstvo včelích úľov. Choval včely pre med a ako každý dobrý včelár, nikdy nevybral všetok med z úľov a niečo nechal aj včelám. Raz šiel okolo zlodej a vystriehol, kedy včelár ide na obed, kedy včely lietajú vonku a hľadajú peľ a všetok med ukradol. Úle porozbíjal. Keď sa včelár vrátil a zistil, čo sa stalo, zostal smutný, dal sa do práce a opravoval, skladal rozbité úle. Práve sa vracali včely, a keď videli tú spúšť, polámané úle, rozhádzané plásty a včelára, ako nad tým všetkým stojí, pomysleli si, že to je jeho práca. Dali sa do útoku a úbohého včelára, čo im chcel pomôcť, začali

nemilosrdne štípať. Z posledných síl včelár zvolal: „Včielky moje, toho, čo vám med ukradol, ste nechali odísť a svojho pomocníka a priateľa štípete!“ Poučenie: všetko je celkom iné, ako sa na prvý pohľad zdá.

Každá bájka má vždy - prevažne na konci – poučenie. Ženy, ktoré sa vrátili od hrobu, priniesli anjelskú zvesť o Ježišom vzkriesení, ale učeníci boli realisti. Hoci s Ježišom všeličo nadprirodzené zažili, videli, bolo to na Jeho podnet. Teraz Ho niet. Kým žil, boli možné i nepravdepodobné veci a zázraky. Akoby s Ním všetko zomrelo. Učeníci priniesú správu *Ježiš žije!*, okomentovali tú bájku. Nereálny, vymyslený príbeh. V bájkach sa dejú nereálne veci.

Vystupujú tam zvieratá, neživé predmety, ktoré konajú a hovoria. Keby sme chcel, našli by sme v Biblii podobné prvky. Rozprávajúceho hada (porov. 1M 3, 4) či oslicu (porov. 4M 22, 30). V prípade mlčania učeníkov kričiace kamene (porov. L 19, 40). Lenže biblický príbeh nie je žiadna bájka.

Žiadny vymyslený príbeh či rozprávka. Ani čo sa týka Ježišovho zmŕtvychvstania.

Zrazu je všetko iné, ako sa na prvý pohľad zdá.

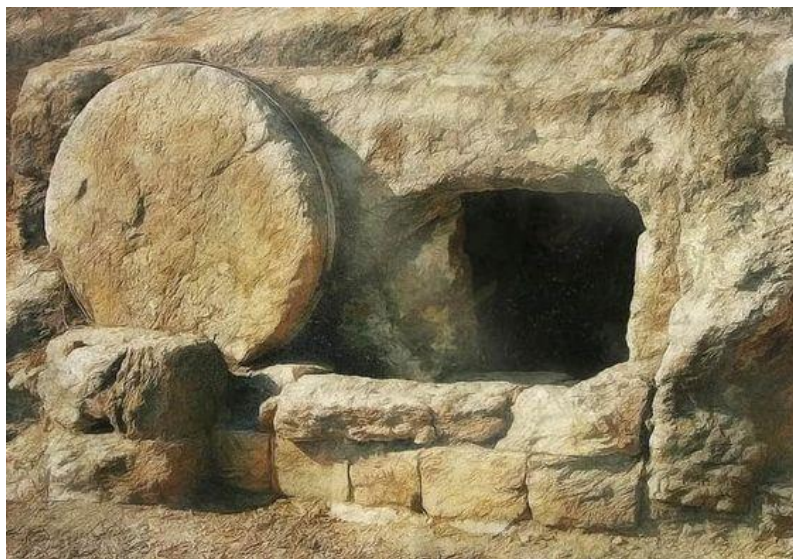
Ak učenici nazvali správu o Ježišovom zmŕtvychvstanií bájkou, hľadajme v nej poučenie. Ťažko náš rozum prijme skutočnosť, že Ježiš bol

vzkriesený. Vymyká sa to našim skúsenostiam.

Ťažko sa chápe, že život je mocnejší ako smrť. Ved' žijeme nohami na zemi. Zápas dobra so zlom je realita aj našich dní. „Bájka“ o Ježišovom zmŕtvychvstanií hovorí: Zrazu je všetko iné, ako sa na prvý pohľad zdá.

My z toho žijeme! V tom spočíva naša nádej.

Vďaka Pánu Bohu za to!

Ivan Lukáč
zborový farár,
šéfredaktor
Evanjelického Slova

VLASTNÁ TVORBA

Podpísaný

*Opäť je tu Veľká noc,
odchod zimy, jarná moc,
odznievaná koleda.
Boží Syn na kolenách.*

*Vôňa izby, koláče,
šibajúce korbáče,
a s nimi dievčenské pranie
„Nepreháňať oblievanie!“*

*Rany v rukách so žiaľom
na Golgote. Nastal zlom.
Baránok sviatočne vraví,
„z hrobu vstáva veniec slávy“*

*Kristus myslí na teba
vôňou kríža na dverách.
Jeho odkaz z krvi daný
večnosťou je podpísaný.*

Rastislav Boško
člen Redakčnej rady Evanjelického Slova

RECEPT: Domáce maslové sušienky

*15 dkg masla, 10 dkg cukru, 2 vajcia, 15 dkg čokolády,
1 prášok do pečiva, 25 dkg polohrubej múky*

Všetky přísady, okrem čokolády, zmiešajte v miske dohromady. Do vymiešaného cesta pridajte na kúsky nalámanú čokoládu.

Vytvarujte sušienky a vyskladajte ich na plech vystlaný papierom na pečenie. Pečte na 180° C 10 minút.

Prajem Vám dobrú chuť.

Dana Henželová
členka Redakčnej rady Evanjelického Slova

REFLEXIA

Pôstny čas a ja v ňom

História neraz opisuje udalosti Veľkej noci a aj to, čo jej osláveniu predchádzalo. Faraón neochotný prepustiť izraelských otrokov bol Bohom trestaný desiatimi ranami. Ale až po poslednej z nich, keď zomreli všetky prvorodené egyptské deti, faraón prepustil zotročený ľud. V tú noc, Židov, ktorí pomazali veraje svojich dverí krvou baránka, Boh nepotrestal a anjel smrti ich obišiel. Tento veľký Boží skutok spôsobil každoročnú pripomienku na tento deň. Izraeliti ho nazvali „Veľkou nocou“. Udalosti, ktoré jej predchádzali, sa dejú v pôstnom období. Jeho dĺžkou si pripomíname Ježišov štyridsať dní trvajúci čas strávený na púšti, na ktorej sa pripravoval na svoje verejné vystúpenie.

Boží Syn sa na púšti zdržal štyridsať dní a celý čas nič nejedol. K vyčerpanému prichádza diabol a pokúša Ho. Diablovo úsilie bolo ale márne. Po návrate z púšte Ježiš začína plniť úlohu danú mu od Otca. Obdobie počtu trvania dní pôstneho obdobia, počas ktorých sa máme zriekať svojich radostí v zábave i stravovaní, zriekať sa pôžitkov, má tiež pripomínať i štyridsaťročné putovanie Izraelitov po púšti z egyptského zajatia do Palestíny. Rovnaký počet dní pripomína aj Mojžišov štyridsaťdenný pôst. Pôst môžeme prežívať telesne i duchovne, nie iba hladovaním, ale odopieraním si toho, na čom nám záleží. Má byť prejavom úctou voči udalostiam, ktoré sa diali. Boh je veľký a všemocný od počiatku sveta.

Jeho Syn nám dáva možnosť vykúpenia sa láskou a odpustením. „Otče, odpusť im, lebo nevedia čo činia.“ Evanjeliá pomáhajú pochopiť to, čo sa na Golgote udialo. Dialektika príbehu života a smrti odpovedá krížom na otázku, čo bude, keď sa pominieme. Odkaz týchto udalostí sa nedá skryť, ani ničím prevýšiť. V pôstnom čase si pripomíname symboliku prechodu z otroctva do slobody, ako prechod z hriechu do života v Božej milosti. Od Popelcovej stredy do Veľkého piatka, poníženia a utrpenia Krista.

Každoročne sa zamýšľam, čoho sa zriecť ako pôžitku či rituálu, aby to bolo mojou obeťou v pôste. Niekedy je to prejedanie sa, zdržanlivosť, osobná premena smerujúca ku Kristovi. Spomeniem príbeh jedného nedávneho obdobia. V

domácnosti sa nám v pôstnom čase pokazilo svetlo. Tak som telefonoval bratovi Ondrejovi, či je v Zelenom otvorená predajňa elektro. Povedal, že je otvorené, a keď už tam budem, aby som sa pristavil pri kostole v Zelenom, kde práve kladú strešnú krytinu na novú strechu. Vôbec som o tejto aktivite ani ako presbyter nevedel. Tak som sa tam vybral. Pekne som pozdravil chlapov a opýtal sa, či im nie je potrebné pomôcť. Zo strechy zakričali, že každá ruka je dobrá. Brat Juraj, ktorý ich všetkých viedol ako odborný dozor, práve kládol hlinenú krytinu. Tak som zamkol auto a vyhrnul si rukávy. Ja som vo vzduchu zacítil, že tam pri nich je moje miesto aj potrebná pomoc. Brat Branislav ešte s jedným nakladali krytinu na výťah. Výťah krytinu vyviezol na strechu a tam sa to postupne ukladalo. Tak som vymenil

toho dole pri výťahu a dvaja sme nakladali strešnú krytinu na výťah. Na streche bolo o jedného chlapa vďaka mne viac. Pracovali sme do zotmenia, no strecha bola pokrytá iba niečo vyše polovice plochy. Tak sme sa dohodli, že na ďalší deň budeme pokračovať a dokončíme to. Hlásili veterné aj daždivé počasie, preto bolo potrebné vykonať pokrytie strechy čím skôr. Ráno sme všetci prišli ku chrámu a pokračovali, kým sa práca nedokončila. Brat farár nás pozval na faru na obed a spoločne sme slávili úspech. Juraj ako vedúci prác každému poďakoval a rozišli sme sa. Prešiel istý čas a farár sa ma spýtal, čo ma viedlo k tomu, aby som pomohol. V tej chvíli som si uvedomil význam pôstneho času. Odpovedal som, že ja pôstny čas chápem tak, že sa niečoho, na čom mi záleží, musím zriecť na oslavu

Pána. A tak som sa zriekol osobného pohodlia, ktoré ma čakalo doma. Pochopil som, že moja aktivita bola správna a urobil som dobrý skutok. Naplnil som svoje pôstne predsavzatie. Nepíšem o tom, aby som sa vyvyšoval. Ale spomínam si na to, ako na pripomienku pôstu a jeho zmyslu pre mňa osobne. Vtedy som si uvedomil, že ako údy tela, ktoré so sebou súvisia, tvoríme nie len v pôstnom čase jeden dôležitý celok. Je to už dávno. No pociťujem blahoslavenstvo na svojej duši zakaždým, keď prechádzam tadiaľ okolo. Moje zdravie sa zhoršilo a ja som opustil rady presbyterov v Poltári. Nedokážem už vyvíjať fyzickú aktivitu tak ako vtedy pri nakladaní krytiny na výťah. Mám zdravotný handicap a svoje limity. Mám iba 50 rokov a cítim sa ako človek, ktorý je so silami už v pokročilom veku. To, ako

prežívam svoj pôstny čas dnes, sa nedá porovnávať s minulosťou. Teším sa, ak si dokážem uvariť kávu a prežiť deň na oslavu Pána chabou intenzitou. Samozrejme, okolie ma pozná ako tvorivého a snaživého človeka, no tvorivosť sa zužuje iba na pár hodín denne.

Opisujem dve roviny pôstneho času. Jednu, keď som bol ešte plný síl a vedel ovplyvniť chod vecí, a tú druhú, v ktorej sa

úplne vkladám do rúk Krista ako svojej nádeje. Aj preto, aby som sám sebe ukázal, že som iba prach, ktorý sa do prachu obráti. To sme si pripomenuli na Popolcovú stredu krížikom popola na čelo. Tam som si uvedomil stratu sily, svoju dôležitosť a významnosť. Pri

pohľade na kríž, z ktorého pozerá Kristus a dáva mi odpustenie i nádej vo večný život, sú moje boľiestky jedného Rastislava úplne nepodstatné. Bratovi farárovi som vtedy povedal, že tým pomazaním sa on pre mňa stáva mojím duchov-

ným otcom. Môj pôst zaznamenáva vzdávanie sa sily, no nevzdávanie sa viery. Kedysi som dokázal povzbudzovať a ukazovať, ako sa starosti dajú zvládnuť. Dnes je to

o pár hodinách tvorivosti, za ktoré drevenému krížu a jeho odkazu úprimne ďakujem.

Rastislav Boško
člen Redakčnej
rady Evanjelic-
kého Slova

ZO ŽIVOTA NÁŠHO CIRKEVNÉHO ZBORU

Výročný a Volebný konvent 2024

naopak, čo je pred nami ako nová výzva.

V nedeľu 18. februára 2024 sa po službách Božích uskutočnil Výročný konvent, na ktorom sme reflektovali predchádzajúci rok. Kňazská správa za rok 2023 pojednávala o tom, čo sa nám podarilo, čo nepodarilo a,

Na Volebnom konvente sme si zvolili nové predsedníctvo nášho cirkevného zboru, a to Ľubomíra Zána za zborového dozorcú a Ivana Lukáča za zborového farára. Na konvente bol prítomný brat senior NOS Ondrej Šoltés.

Okrem toho sme prevolili doterajšie zborové presbyterstvo. A tiež zvolili si nových predsedov a členov do jednotlivých výborov. Poďakovali sme sa odstupujúcim členom zborového presbyterstva: sestram Janke Koróniovej, Evke Kubusovej, Márii Sýkorovej, Anne Cienikovej a bratovi Jurajovi Melichovi, ktorý zastával pozíciu administrátora nášho cirkevného zboru.

Televízny prenos Služieb Božích RTVS na Veľký piatok

Po prvýkrát vo svojej samostatnej histórii fungovania nášho cirkevného zboru sme na Veľký piatok mali televízny prenos Služieb Božích RTVS. Ďakujeme Pánu Bohu za možnosť takto poslúžiť a vydať svedectvo o posolstve, že v Kristovom kríži je záchrana pre každého.

Ďakujeme bratovi kantorovi Róbertovi Kirschovi, ktorý nás viedol pri spoločných nácvikoch pred samotným prenosom. Ďakujeme aj sestre Janke Koróniovej a bratovi Zoltánovi Leicherovi za službu čítania pašií, sestre

Lucke Lukáčovej za modlitbu, ako aj všetkým ostatným účinkujúcim, vrátane nášho zborového spevokolu, ktorý posilnil spoločné spevy.

Veľké poďakovanie patrí aj našim ochotným sestrám, ktoré sa postarali o prípravu chutného občerstvenia pre televízny štáb RTVS, ktorý sa medzi nami cítil veľmi dobre.

Evanjelické Slovo

Občasník Cirkevného zboru ECAV na Slovensku Poltár vychádza nepravidelne a slúži pre vnútromisijné potreby nášho cirkevného zboru. **Nepredajný!**

Redakčná rada:

Šéfredaktor: ThDr. Ivan Lukáč

Členovia: Ing. Ľubomír Zán
Mgr. Lucia Lukáčová
Bc. Slávka Srnišová
Dana Henžeľová
Rastislav Boško

Jazyková úprava: Mgr. Adriana Bošková

Kontakt:

Cirkevný zbor ECAV na Slovensku Poltár
Obrancov mieru 163/26
987 01 Poltár
IČO: 31932983, DIČ: 2021238769
poltar@ecav.sk, www.ecavpoltar.sk

Vydáva:

Cirkevný zbor ECAV na Slovensku Poltár
Obrancov mieru 163/26
987 01 Poltár

